

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HF

Strona przeciwna: Finanzamt Bad Neuenahr-Ahrweiler

Sentencja

Artykuły 184, 185 i 187 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym podatnik, który nabył prawo do odliczenia proporcjonalnej części podatku od wartości dodanej (VAT) związanego z budową kawiarni załączonej do domu spokojnej starości, który prowadzi on w celu wykonywania transakcji zwolnionych z VAT, i która to kawiarnia jest przeznaczona do wykorzystywania zarówno do celów opodatkowanych transakcji jak i transakcji zwolnionych, jest zobowiązany do dokonania korekty wstępnego odliczenia VAT, wówczas gdy podatnik ten zaprzestał w lokalach tej kawiarni dokonywania jakichkolwiek opodatkowanych transakcji, o ile nadal dokonywał transakcji zwolnionych w tych lokalach, przeznaczając je w ten sposób jedynie do tych zwolnionych transakcji.

(¹) Dz.U. C 288 z 26.8.2019.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 lipca 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Varhoven administrativen sad – Bułgaria) – „Unipack” AD / Direktor na Teritorialna direksia „Dunavska” kam Agentsia „Mitnitsi”, Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

(Sprawa C-391/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Unijny kodeks celny – Rozporządzenie delegowane (UE) 2015/2446 – Artykuł 172 ust. 2 – Pozwolenie na zastosowanie procedury końcowego przeznaczenia – Moc wsteczna – Pojęcie „wyjątkowych okoliczności” – Zmiana klasyfikacji taryfowej – Utrata ważności decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej]

(2020/C 287/20)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Varhoven administrativen sad

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Unipack” AD

Strona przeciwna: Direktor na Teritorialna direksia „Dunavska” kam Agentsia „Mitnitsi”, Prokuror ot Varhovna administrativna prokuratura na Republika Bulgaria

Sentencja

Artykuł 172 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego należy interpretować w ten sposób, że za „wyjątkowe okoliczności” w rozumieniu tego przepisu – do celów udzielenia, na podstawie art. 254 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny, pozwolenia z mocą wsteczną na zastosowanie procedury końcowego przeznaczenia przewidzianej w tym ostatnim przepisie – nie można uznać okoliczności takich jak wcześniejsze wygaśnięcie ważności decyzji w sprawie wiążącej informacji taryfowej wskutek zmiany w nomenklaturze scalonej, brak reakcji ze strony organów celnych wobec przywozu oznaczonego błędnym kodem ani okoliczności, że towaru użyto w celach zwolnionych z cła antydumpingowego.

(¹) Dz.U. C 280 z 19.8.2019.